

KLUCZOWE USTALENIA DOTYCZĄCE BEZDOMNOŚCI W CHICAGO

Szacuje się, że w roku 2018 na terenie miasta Chicago, bezdomności doświadczyło 76 998 osób. Ustalenia sugerują, że w porównaniu z rokiem 2017, łączna liczba osób bezdomnych zmniejszyła się o 4282. Nastąpił jednak znaczny wzrost (o 1973) osób mieszkających na ulicy lub w schronisku.

1 Większość mieszkańców Chicago doświadczających bezdomności tymczasowo mieszka u kogoś. Z 76 998 osób, które doświadczyły bezdomności w 2018 roku, 76,5% przebywało tymczasowo u innych osób. Według danych HMIS, 23 087 osób korzystało z pomocy schroniska dla bezdomnych, a 21,5% zgłosiło tymczasowe zakwaterowanie u innej osoby przynajmniej raz.

2 W Chicago osoby bezdomne wywodzą się głównie z rasy czarnej lub afro amerykańskiej. Mieszkańcy Chicago, którzy deklarują swoją przynależność do rasy czarnej lub afroamerykańskiej, stanowią 61% całkowitej populacji doświadczającej bezdomności w 2018 r. Spośród osób zmagających się z bezdomnością uliczną i schroniskową 78% deklaruje swoją przynależność do rasy czarnej lub afroamerykańskiej.

3 Osoby młode bez opieki, które zmagają się z bezdomnością, rzadko przebywają na ulicy lub w schronisku. W roku 2018 11 376 osób doświadczających bezdomności stanowiła młodzież bez opieki (w wieku od 14 do 24 lat), z czego 90% tymczasowo przebywało u innych osób. Łącznie 22 324 nieletnich (w wieku poniżej 18 lat), wraz z rodzicem lub bez niego, doświadczyło bezdomności.

4 Większość rodzin doświadczających bezdomności tymczasowo pomieszkuje u innych. W 2018 roku 30 681 osób, będących członkami rodzin z dziećmi, doświadczyło bezdomności. Wśród nich 77% przebywało tymczasowo u innych. Dane HMIS sugerują, że 1307 osób w rodzinach założonych przez osoby młode (w wieku do 24 lat) uznano za bezdomne.

	ŁĄCZNIE	ULICA LUB SCHRONISKO	TYMCZASOWE ZAMIESZKANIE U INNEJ OSOBY
Osoby żyjące w pojedynkę (w wieku od 25 lat)	34 299	9 738	24 561
Pary (bezdzielne)	545	87	458*
Rodziny (z dziećmi)	30 681	7 048	23 633
Młodzież bez opieki (w wieku do 24 lat)	11 376	1 156	10 220
Inne typy gospodarstw domowych	97	97	0

*Ta liczba może odbiegać od danych rzeczywistych (współczynnik zmienności ≥ 30).

LICZBA OSÓB DOŚWIADCZAJĄCYCH BEZDOMNOŚCI W CHICAGO

Szacuje się, że w 2018 roku 76 998 osób doświadczyło bezdomności. W celach porównawczych, umieszczono strzałki zwiększenia ↑ i ↓ zmniejszenia wraz z liczbą przypadków z roku poprzedniego dla każdej podkategorii.¹

	ŁĄCZNIE	ULICA LUB SCHRONISKO	TYMCZASOWE ZAMIESZKANIE U INNEJ OSOBY ²
Liczba osób	76 998	18 126	58 872
WIEK			
0-4	9 544 ↑1 443	1 714 ↑428	7 830 ↑1 015
5-17	12 780 ↓573	2 227 ↑396	10 553 ↓969
18+	54 571 ↓5 139	14 082 ↑1 162	40 489 ↓6 301
Wiek nieznan	103 ↓13	103 ↓13	0
RASA			
Biała	20 626 ↓1 788	3 243 ↑16	17 383 ↓1 804
Czarna lub afroamerykańska	46 996 ↓408	14 071 ↑1 929	32 925 ↓2 337
Indianin lub rdzenny mieszkaniec Alaski	1 173 ↑110	276 ↑79	897* ↑31
Azjata, Hawajczyk lub inny wyspiarz Pacyfiku	2 113 ↑536	194 ↑11	1 919* ↑525
Inna	4 471 ↑1 126	0	4 471* ↑1 126
Połączenie dwóch lub więcej ras	644 ↑258	0	644* ↑258
Rasa nieznan	340 ↓64	340 ↓64	0
POCHODZENIE ETNICZNE			
latynoamerykańskie/ latynoskie	17 889 ↓3 144	1 833 ↑260	16 056 ↓3 404
niełatynoamerykańskie/ niełatynoskie	58 934 ↑3 875	16 118 ↑1 024	42 816 ↑2 851

* Ta liczba może odbiegać od danych rzeczywistych (współczynnik zmienności ≥ 30).

¹Zmiany zgłoszone w latach 2017-2018 wykorzystują metodologię z roku 2018. Sumy mogą się nieznacznie różnić od poprzednich raportów.

²Dane wyodrębnione z Integrated Public Use Microdata Series opracowanych przez Steven Ruggles, Sarah Flood, Ronald Goeken, Josiah Grover, Erin Meyer, Jose Pacas i Matthew Sobek, IPUMS USA: wersja 10.0 [zbiór danych]. Minneapolis, MN: IPUMS, 2020.

DEFINICJA BEZDOMNOŚCI

Definicja bezdomności dla celów tej analizy jest następująca:

Bezdomność osób bez dachu nad głową, znajdujących się na ulicy i/lub w schronisku

Termin „bezdomny” zdefiniowany przez HUD obejmuje następujące warunki:

- osoba, która nie posiada stałego i odpowiedniego miejsca noclegu, oraz
- osoba, której głównym miejscem zamieszkania jest:
 - nadzorowane publiczne lub prywatne schronisko dla bezdomnych, stworzone w celu zapewnienia tymczasowego zakwaterowania, takie jak: hotele socjalne, zbiorowe przytułki i mieszkania przejściowe;
 - tymczasowe miejsce zamieszkania zapewnione przez instytucję osobom będącym pod opieką tej instytucji lub;
 - miejsce publiczne lub prywatne nieprzeznaczone lub nieużywane jako miejsce do spania dla ludzi.

Bezdomność osób bez dachu nad głową, tymczasowo pomieszkujących u innych

Analiza ta definiuje osoby i rodziny ubogie - na poziomie lub poniżej 125% federalnego progu ubóstwa –które „czasowo przebywają u innych”, nie wpasowują się w konwencjonalne pojęcie gospodarstwa domowego oraz nie mogą pozwolić sobie na życie we własnych mieszkaniach lub dokładać się do kosztów utrzymania.

Uznaje się, że ludzie decydują się na mieszkać razem z wielu powodów, które często traktowane są jako norma. Młodzi ludzie w wieku dwudziestu kilku lat często pozostają w domu rodzinnym. Z powodów

nieekonomicznych starsi krewni decydują się mieszkać z członkami rodziny. Zespół, który zajmował się tym projektem współpracował z ludźmi, którzy doświadczyli bezdomności na własnej skórze, aby ustalić jakie życiowe sytuacje mogą wystąpić poza typowymi warunkami współdzielenia domu.

Na potrzeby tego raportu wyszczególniono następujące sytuacje:

- Potomstwo (adoptowane, przyszywane i przybrane) poniżej 25 roku życia bez własnego potomstwa;
- potomstwo partnera (adoptowane, przyszywane i przybrane) poniżej 25 roku życia bez własnego potomstwa;
- potomstwo w wieku 25 lat i wzwyż bez partnera i własnego potomstwa, które nie mieszka w zatłoczonym lokalu;
- młodsze dzieci (adoptowane, przyszywane i przybrane) poniżej 18 roku życia z dziećmi i bez dzieci;
- **NOWOŚĆ!** rodzeństwo, gdy żadne z rodziców nie jest obecne, żaden członek rodzeństwa nie posiada potomstwa ani partnera;
- wnuki wychowywane przez jednego z dziadków, który jest głównym żywicielem rodziny;
- krewni powyżej 65 roku życia;
- **NOWOŚĆ!** partnerzy krewnych powyżej 65 roku życia;
- współlokatorzy z pokoju/mieszkania, najemcy w tym samym lokalu co właściciel, pensjonariusze z internatów i ich partnerzy;
- osoby przebywające pod opieką instytucji lub posiadające grupowe zakwaterowanie tymczasowe.